

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 31.1.2011
SEK(2011) 98 lõplik

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

MÕJUHINNANGU KOKKUVÕTE

Saatedokument ettepanekule

nõukogu soovituse kohta kooli poolelijätmise vähendamiseks

SEK(2011) 97 lõplik
SEK(2011) 96 lõplik
KOM(2011) 19 lõplik

KOKKUVÕTE

Käesolev mõjuhindang on lisatud nõukogu soovitusete ettepanekule, mis käsitleb kooli poolelijätmise vähendamise poliitikat.

1. PROBLEEMI OLEMUS

2009. aastal lõpetas 14,4% kõigist 18–24aastastest oma haridustee vaid teise taseme alumise astme või sellest madalama haridusega.¹ Kuigi peaaegu kõigis liikmesriikides on olukord paranenud, ei ole need edusammud olnud piisavad, et saavutada algset eesmärki, milleks oli vähendada kooli poolelijätmise määra 2010. aastaks allapoole 10%. Kuna kaheksa riiki on selle sihttaseme saavutanud ja mõni on eesmärgile lähedale jõudnud, on kooli poolelijätmise määra edasine vähendamine reaalne. Kuid selle saavutamiseks on eriti majandus- ja finantskriisi ajal vaja suuremaid ja paremini koordineeritud jõupingutusi.

Euroopa Ülemkogul 2010. aasta juunis Euroopa 2020. aasta strateegia raames rõhutati veelgi rohkem kooli poolelijätmise vähendamise hädavajalikkust kogu ELis. Selle viie peamise eesmärgi hulka kuulub kooli poolelijätmise vähendamine allapoole 10% taset aastaks 2020. Uues strateegias tuuakse esile kolm vastastikku tugevdavat prioriteeti: teadmistel ja innovatsioonil põhinev arukas majanduskasv, keskkonnasõbralikumat majandust edendav jätkusuutlik majanduskasv ning kõrget tööhõivet ja sotsiaalset kaasamist edendav kaasav majanduskasv. Kooli poolelijätjate suur osatähtsus on aruka ja kaasava majanduskasvu kitsaskoht.²

Kooli poolelijätmine põhjustab suuri isiklikke, sotsiaalseid ja majanduslikke kulusid. Kooli poolelijätmise tagajärjed mõjutavad inimesi kogu elu jooksul ja vähendavad nende võimalusi osaleda sotsiaalses, kultuurilises ja majanduslikus ühiskonnaelus. Kooli poolelijätmine suurendab nende inimeste individuaalset töötuks jäämise, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse riski. Kooli poolelijätmise suurel määral Euroopa ühiskondades on pikaajaline mõju tööturgudele, oskustööliste kättesaadavusele ja seega ka majanduskasvule. Sellised mõjud võivad tõenäoliselt paljudes ELi liikmesriikides majandus- ja finantskriisi tagajärjel suurenedada.

Kooli poolelijätmine on keerukas nähtus ja selleni viivaid protsesse põhjustavad erinevad tegurid. Haridustee ja koolituse poolelijätmise põhjused on väga individuaalsed. Siiski on võimalik leida kooli poolelijätmist põhjustavate protsesside puhul mõni sageli esinev joon:

- kooli poolelijätmine on tugevalt seotud ebasoodsate sotsiaalsete tingimuste ja madala haridustasemega perekondliku taustaga. Ebasoodsatest sotsiaalsetest tingimustest pärit lapsed saavad perekonnalt tavaliselt vähem toetust, nad kogevad haridussüsteemi raames

---

¹ Eurostat, tööjõu-uuring 2010. Lisateave:
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=t2020_40.
Andmed põhinevad tööjõu-uuringul. Kooli poolelijätjate puhul mõeldakse 18–24aastasi isikuid, kelle puhul kehtib kaks järgmist tingimust: kõrgeim saavutatud haridus- või koolitustase on ISCED 0, 1, 2 või 3c short ning vastajad teatasid, et ei ole uuringule eelnenud nelja nädala jooksul osalenud hariduses või koolituses.

² Komisjoni teatis „Euroopa 2020. aastal – Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” – KOM(2010) 2020; Euroopa Ülemkogu 17. juuni 2010. aasta järeldused.

diskrimineerimist ning neil on piiratud juurdepääs mitteametlikule haridusele ja vabaharidusele väljaspool kohustuslikku haridust.

- Sageli saavad haridusprobleemid alguse juba alghariduse omandamise käigus, kus esimest korda kogetakse ebaedu ja hakatakse koolist võõrduma. Sageli ei anna haridus- ja koolitussüsteemid riskirühma õpilastele piisavat sihipärast toetust, et tulla toime raskustega ning haridus- ja koolitussüsteemis jätkata.
- Vaid vähesed liikmesriigid rakendavad järjepidevat ja ulatuslikku strateegiat, et kooli poolelijätmist vähendada. Kuna enamikus liikmesriikides puudub kooli poolelijätmise vähendamiseks tõenditel põhinev, järjepidev ja ulatuslik strateegia, on see ka oluline põhjus, miks praeguseni on kooli poolelijätmise vähendamise määra osas toimunud suhteliselt aeglane paranemine.

Kooli poolelijätmise vähendamise tulemuslik poliitika peab põhinema tõenditel, olema kõikehõlmav ja järjepidev. Kooli poolelijätmise vähendamiseks on vaja minna individuaalsete meetmete rakendamisel üle tervikstrateegiate kasutuselevõtmisele. Strateegiad peaksid olema suunatud kõikidele haridustasanditele, olema valdkonnaülesed ja kaasama sidusrühmi noorsoopoliitikast, sotsiaal- ja tööhõivepoliitikast ning tervishoiuvaldkonnast. Lisaks peaksid kooli poolelijätmist vähendavad strateegiad keskenduma ennetamisele, sekkumisele ja kompenseerivatele meetmetele.

- Ennetamise abil püütakse hoida ära olukorrad, millest saavad alguse kooli poolelijätamiseni viivad protsessid.
- Sekkumismeetmetega käsitletakse raskusi varases järgus ja püütakse ära hoida seda, et need viiksid koolist väljalangemiseni.
- Kompensatsioonimeetmed pakuvad haridusse ja koolitusse naasmise võimalusi neile, kes on juba koolist välja langenud.

2. SUBSIDIAARSUSE ANALÜÜS

Haridus- ja koolituspoliitika on valdkond, kus ELil, nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise (Lissaboni) lepingus, on subsidiaarsuse põhimõttest tulenevalt toetav pädevus. Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 165 on sätestatud, et „liit aitab kaasa kvaliteetse hariduse arendamisele, soodustades koostööd liikmesriikide vahel ning vajaduse korral toetades ja täiendades nende tegevust”.

Lisaks peab artikli 9 kohaselt võtma „liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid”.

Algatuses kooli poolelijätmise kohta käsitletakse hariduse ja koolituse ja selle tulemuste kvaliteedi parandamist, aidatakse vähendada tööturu nõudmiste ja töötajate ametioskuste mittevastavust ja toetatakse tööalast konkurentsivõimet ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Selles keskendutakse liikmesriikide koostöö lihtsustamisele ja innustamisele ning seatakse eesmärgiks toetada liikmesriikide algatusi. Algatuses järgitakse subsidiaarsuse põhimõtet, toetades ja lihtsustades liikmesriikide vahelist suhtlust, kuid tunnustatakse liikmesriikidele vastustust õpetamise sisulise külje ja haridussüsteemide korralduse eest.

3. ALGATUSE EESMÄRGID

Algatuse üldeesmärk on toetada hariduse kvaliteedi arendamist, edendades liikmesriikide koostööd ja toetades nende tegevust. Konkreetne eesmärk on vähendada Euroopas kooli poolelijätmist ja teha seda kiirendatud tempos. Kooli poolelijätmise keskmise määra vähendamine Euroopas kümnest protsendist allapoole vähendaks kooli pooleli jätjate arvu keskmiselt kahe miljoni võrra. See aitaks tagada suuremale arvule noortele kvalifikatsiooni, suurendada nende tööalast konkurentsivõimet ja vähendada nende vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse riski.

Rakenduslikeks eesmärkideks on aidata liikmesriike tulemuslike ja tõhusate strateegiate väljatöötamisel kooli poolelijätmise vähendamiseks. Algatusega toetatakse neid riikliku poliitikaraamistiku põhielementide määratlemisel, tõenditel põhineva lähenemisviisi kasutuselevõtmisel kooli poolelijätmise käsitlemiseks ja kooli poolelijätmise vastu võetavate ulatuslike ja sobivate meetmete võtmisel kõikides lapsi ja noori käsitlevates poliitikavaldkondades. Kavatakse laiendada liikmesriikide vahelist koostööd ning kogemuste ja heade tavade vahetamist. Koostöö peaks hõlmama ka sidusrühmi muudest olulistest valdkondadest, nagu sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkond ja noorsoo poliitika valdkond. Kooli poolelijätmise puhul peaks terviklik lähenemine edendama valdkonnaülest koostööd kõikidel tasanditel, võtma arvesse kooli poolelijätmiseni viivate tegurite kombinatsiooni ja tugevdama kõikide osaliste pühendumust kooli poolelijätmise aktiivsele vähendamisele. ELi rahastamisvahendite sihipärasema kasutamisega täiendatakse liikmesriikide jõupingutusi kooli poolelijätmise vähendamisel.

4. POLIITIKA VALIKUD

Variant A (baasstsenaarium): Praegu moodustab kooli poolelijätmise vähendamine hariduse ja koolituse 2020. aasta strateegilise raamistiku ühe osa. Avatud koordinatsioonimeetod teeb liikmesriikide vahel koostöö ja heade tavade vahetamise lihtsamaks. Olemasolevad rahastamisvõimalused, peamiselt Euroopa Sotsiaalfond (ESF) ja elukestva õppe programm või teadusuuringute ja uuendustegevuse raamprogrammid võimaldavad käivitada sihipärase tegevuse, võrdlevad uuringud, uurimistööd ja uute lähenemisviiside väljatöötamise.

Variant B: Poliitiline raamistik tagab liikmesriikidele vahendi, mis aitab neil töötada välja terviklikku lähenemist järgiva riikliku poliitika kooli poolelijätmise vähendamiseks. Selles rõhutatakse vajadust parandada kooli poolelijätmise vähendamise poliitika väljatöötamise tõenduslikku alust ja nõutakse paremat jälgimist, kooli poolelijätmise vähendamise kõikehõlmavat poliitikat ja paremat koostööd kõikide nende poliitikavaldkondade vahel, mis mõjutavad otseselt või kaudselt noori ja eelkõige neid, keda ohustab koolist väljalangemine. Kooli poolelijätmise ennetamise, sekkumise ja kompenseerimismeetmed põhinevad liikmesriikides katsetatud ja hinnatud poliitikameetmetel ja neid saab kohandada konkreetse olukorraga teises liikmesriigis. Liikmesriigid, kellel puudub veel kooli poolelijätmise vastane poliitika, saavad kasutada seda riikliku poliitikaraamistiku väljatöötamiseks. Teised liikmesriigid saavad kasutada poliitikaraamistikku, et olemasolevat poliitikat hinnata ja läbi vaadata. Raamistik võib olla ka liikmesriikide tulevase koostöö kava, juhtida tuleviku poliitika väljatöötamist ELi tasandil ja suunata ELi rahastamisvahendite tulemuslikku ja tõhusat kasutamist.

Tuleks märkida, et variant B ei ole sõltumatu variant; selle jaoks on vaja rakendusvahendit. Variantid B1 ja B2 kirjeldavad erinevaid lähenemisviise poliitikaraamistiku edendamiseks ja rakendamiseks, kasutades erinevaid õiguslikke vahendeid. Nende rakendamine ei muuda poliitikaraamistiku sisu, kuid erinevate rakendusvahendite kasutamisel on erinevad tulemused ja erinev mõju.

Variant B1 (komisjoni teatis või soovitus): Komisjon võtab vastu teatise või soovituse, milles kirjeldatakse kooli poolelijätmise vähendamise tulemusliku ja tõhusa poliitika raamistikku. Liikmesriigid saavad kasutada seda poliitika väljatöötamiseks ja sellega antakse ülevaade teadusuuringute tulemuste ja Euroopa kogemuste kohta.

Variant B2 (nõukogu soovitus): Nõukogu võtab vastu poliitikaraamistikku kirjeldava soovituse. Soovitusena rajatakse alus liikmesriikide edasisele koostööle. Soovitusena toetatakse avatud koordineerimismeetodi raames toimuvat laiendatud ja valdkonnaülest protsessi.

Variant C (rahastamisprogramm): Sihipäraste algatuste käivitamiseks võiks teha kättesaadavaks ELi rahastamisvahendid kooli poolelijätmise vähendamise erimeetmeteks ELi tasandil, eelkõige võrdlevate uuringute ja katseprojektide jaoks, milles osaleb mitu liikmesriiki ja mis annavad Euroopa tasandil lisandväärtust. Sellest variantist on loobutud, sest on oht, et see kattub olemasolevate rahastamiskavadega, näiteks Euroopa Sotsiaalfondi ja elukestva õppe programmiga. See ei vastaks ka hästi kõnealuse algatuse konkreetsetele ja tegevuslikele eesmärkidele: lisarahastamine ei too tingimata kaasa sihipäraste, parematel tõenditel põhinevate, sobivamate ja terviklikumate strateegiatega väljatöötamist. See võib pigem tuua kaasa kooli poolelijätmise vähendamisel projektipõhise lähenemise jätkumise. Seepärast leitakse, et lisarahastamise kava ei ole põhjendatud.

5. MÕJU HINDAMINE

Kooli poolelijätmise vähendamisel on oluline majanduslik ja sotsiaalne mõju. Selle mõju võib kokku võtta järgmiselt:

- noorte oskuste tase ja tööalane konkurentsivõime suurenevad ja nende heaolu, tervislik seisund ja elamistingimused paranevad;
- vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse risk väheneb ja sõltuvus sotsiaalabist on väike; suurem sotsiaalne ühtekuuluvus Euroopa ühiskondades;
- tööturu nõudmiste ja oskuste taseme kokkusobimatuse vähenemine, paremini kvalifitseeritud töötajate olemasolu, mis toetab majanduskasvu.

On ainult piiratud keskkonnamõju ning halduskoormusele või kolmandatele riikidele mõju ei ole. Inimõigusi see ei mõjuta.

Sotsiaalsed ja majanduslikud mõjud on kooskõlas algatuse üldiste eesmärkidega. Erinevad poliitikavalikutel on eesmärkide saavutamisele tõenäoliselt erinev mõju, sõltuvalt oodatavast tempest ja edust kooli poolelijätmise vähendamisel Euroopas. Variantide A ja B1 puhul ilmnes mõjuhinnangu põhjal, et kooli poolelijätmise määrad väheneksid liiga aeglaselt ja need määrad oleksid liiga väikesed, et lahendada majanduskriisist tulenevat keerulist majanduslikku, finantsilist ja sotsiaalset olukorda.

Baasstsenaariumi (variant A) analüüs näitas, et praeguse avatud koordineerimismeetodiga saab toetada kogemuste ja heade tavade vahetamisel põhinevat poliitika kujundamist, kuid sellel puudub lisapanus, nagu poliitikaraamistik või poliitilised suunised kooli poolelijätmise vähendamiseks. Kogemused on näidanud, et ilma sellise raamistiku või ühise tegevuskavata ei suuda kõik liikmesriigid üksteiselt õppimise kogemustest täit kasu saada. Avatud koordineerimismeetodi raames varem esile toodud uusi ja edukaid lähenemisviise ei ole olnud kerge riikide praegusse poliitikasse integreerida. Variandiga B1 ettenähtud komisjoni teatis või soovitus annaks sellise lisapanuse, ent komisjoni dokument ei pruugi pälvida liikmesriikides piisavat poliitilist tähelepanu. See kajastab üksnes komisjoni pühendumust ja arvamust ning ei paku liikmesriikidele võimalust võtta endale vastutust soovitatud poliitikaraamistiku eest. Komisjoni teatis või soovitus ei pruugi seega piisavalt edendada tõenditel põhinevat, terviklikku ja sidusat poliitikat ega tugevdada kooli poolelijätmise vastaste meetmete tulemuslikkust ja tõhusust.

Valdkonnaülese koostöö kohta märgiti, et praegused 2020. aasta strateegilise raamistiku rakendamise meetmed piirduvad hariduse ja koolitusega. Ka komisjoni teatis või soovitus ei mõjutaks otseselt olemasolevat avatud koordineerimismeetodit ega laiendaks valdkonnaülest koostööd Euroopa tasandil, sest see seab kohustuse komisjonile ja mitte liikmesriikidele. Kui kogemuste ja heade tavade vahetamine piirduks haridust ja koolitust käsitleva poliitikaga, tekiks oht kitsendada järgnevat poliitilisi arenguid.

Praeguse avatud koordineerimismeetodi ja selle töömeetodite jätkamine ei vasta suurendatud tähelepanule, mida pööratakse Euroopa 2020. aasta strateegia raames kooli poolelijätmise vähendamise sihttasemele. On oht, et nii variant A kui ka variant B1 ei paranda piisavalt kooli poolelijätmise vastaste meetmete tulemuslikkust ja tõhusust.

Mõju hindamise käigus jõuti järeldusele, et nõukogu soovitus, mille näeb ette variant B2, parandaks liikmesriikides tõenditel põhinevat, terviklikku ja sidusat poliitika väljatöötamist kooli poolelijätmise vähendamiseks. Selle tulemusel väheneks kiiremini kooli poolelijätmise määr ja saavutataks kiiremini soovitatud majanduslik ja sotsiaalne mõju.

Soovitus sisaldaks liikmesriikide praegustel kogemustel ja võrdlevatel uuringutel põhinevat poliitikaraamistikku kooli poolelijätmise vähendamiseks. Sellega koondataks konkreetsed kooli poolelijätmise vähendamise meetmed strateegilisse raamistikku ja käsitletakse kooli poolelijätmise vähendamise praeguse poliitika puudujääke. Kuna kõnealune poliitikaraamistik oleks koostatud nõukogu ametliku toega, toetaks soovitus liikmesriike poliitika väljatöötamisel ja peaks aitama neil kiirendada tõenditel põhinevate ja sihipäraste meetmete rakendamist kooli poolelijätmise vastu. Nõukogus toimuv soovitus arutamise, vastuvõtmise ja rakendamise menetlus annaks liikmesriikidele võimaluse vaadata läbi oma poliitilised lähenemisviisid ja võtta seisukoht selle valdkonna tulevaste poliitiliste vajaduste osas.

Avatud koordineerimismeetodi raames toimuva laiendatud ja valdkonnaülese koostööprotsessi saab käivitada nõukogu soovitusel, mis on adresseeritud liikmesriikidele tervikuna ja seda mitte üksnes haridust silmas pidades. Sellega edendatakse poliitika väljatöötamist ELi tasandil ja antaks liikmesriikidele tagasisidet, mis aitab neil kujundada kooli poolelijätmise vastast poliitikat tulemuslikumaks. Soovitusel esitatakse selge tegevuskava ja määratletakse tulevase koostöö uus raskuspunkt.

Variant B2 pakub suurimat liikmesriikide pühendumust poliitikaraamistiku väljatöötamises. Hariduskomitees ja nõukogus toimuvad arutelud annavad olulise panuse liikmesriikides kohaldatava poliitikaraamistiku loomisse, mida saab kasutada hariduspoliitikas. Selle

tulemusel antav nõukogu soovitus peaks seega kaasa tooma suurema pühendumuse, mõistmise ja poliitilise kohustuse võtmise kui muud stsenaariumid, mis kohustaks üksnes komisjoni.

6. VALIKUTE VÕRDLEMINE

Valik B2, st nõukogu soovitus vastab kõige paremini algatuse eesmärkidele.

- See toetab liikmesriike sobiva ja sidusa poliitika väljatöötamises kooli poolelijätmise vastu.
- See annab temaatilise lisapanuse, annab uut hoogu avatud koordineerimismeetodi kasutamisele ja kaasab liikmesriigid tugevalt poliitikaraamistiku väljatöötamisse.
- Samuti võib oletada, et see tagab liikmesriikide suurima pühendumuse, sellega on võimalik laialdaselt mõjutada liikmesriikides poliitika kujundamist ja see aitab kõige rohkem vähendada kooli poolelijätmise määra.

Võrreldes teiste variantidega, on see tugevaim võimalik õiguslik vahend. See tundub olevat põhjendatud, kui pidada silmas eesmärgi tähtsust ja kooli poolelijätmise vähendamise pakilisust.

Variants A – baasstsenaarium annab väikese lisapanuse ning ei saa oodata, et see viib kooli poolelijätmise määra kiiremale vähendamisele. Kõige suurem erinevus variandi B ja C vahel on liikmesriikide kaasamise suurem osatähtsus variandi C puhul, mis teeb selle kohaldamise liikmesriikides tõenäolisemaks.

Arvestades kulutasuvuse analüüsi, tuleb märkida, et tõenditel põhineva, tervikliku ja sidusa poliitika kohaldamine ei põhjusta tingimata rohkem kulusid. See sõltub konkreetsest poliitilisest lähenemisest liikmesriigis ja olemasolevatest andmekogumisvahenditest ja andmete analüüsist. Parandades oluliste andmete ja teabe kättesaadavust kooli poolelijätmise kohta, ei tähenda see tingimata suurte lisakulude tekitamist. Pealegi võimaldab see sihipärasemaid tegevuspõhimõtteid ja meetmeid. Kuna variant B2 kätkeb endas suuremat poliitilist pühendumust, peaks see liikmesriikides viima intensiivsema poliitilise tegevuseni. Kohaldades tõenditel põhinevat, terviklikku ja sidusat poliitikat on tõenäoline, et saavutatakse paremad tulemused ja vähendatakse kooli poolelijätmisega seotud kulusid kiiremini ja tulemuslikumalt. See võiks lisakulud üles kaaluda. Seepärast ja eelkõige ajal, kus tehakse eelarvelisi kärpeid, võib variant B2 olla eelistatud variant, et investeerida piiratud vahendid kõige tõhusamal moel.

7. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

Kooli poolelijätmine saab Euroopa 2020. aasta strateegia aruandlusprotsessi keskseks teemaks. Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid toetavad kõnealuse strateegia raames riiklikud eesmärgid; poliitika nende eesmärkide saavutamiseks sõltub riiklikest reformiprogrammidest. Liikmesriikide aruanded riiklike reformiprogrammide rakendamise kohta peaks andma üksikasjalikku teavet kooli poolelijätmise vähendamisel saavutatud edu kohta ja kirjeldama liikmesriikides ette nähtud olulise tähtsusega meetmeid. Haridus- ja koolituselase koostöö strateegilise raamistiku (ET 2020) aruandlus ja Euroopa 2020. aasta strateegia edu käsitlevad komisjoni aastaaruanded, samuti muud allikad, näiteks Eurostat,

peaks tegema kättesaadavaks piisavalt andmeid ja teavet, et jälgida liikmesriikides ja Euroopa tasandil toimuvat arengut.

Kavandatud soovitusel nähakse õigusliku tekstiga ette komisjoni rakendusaruanne: aruanne on ajaliselt kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia aruandlusega. Selles aruandes analüüsitakse arenguid liikmesriikides ning peale selle analüüsitakse poliitikaraamistiku tulemuslikkust ja tõhusust ning see tingib vajaduse korral raamistiku läbivaatamise.

Mis puutub jooksvasse järelevalvesse, kooli poolelijätmise vähendamise heade tavade kindlakstegemisse ja vahetamisse, siis on kavandatud luua pärast soovitusel vastuvõtmist uus liikmesriikide eksperdirühm, mida koordineerib komisjon ja millesse kaasatakse haridus-, sotsiaal-, tervishoiu- ja tööhõivepoliitika spetsialistid.